

[Dorte Bennedsen]

Imidlertid findes der en gruppe af mennesker, som er meget kostbevidste, og som ikke ønsker tilsætningsstoffer i deres fødevarer, og som i stedet dækker det nødvendige behov ind ved en varieret kost. For denne gruppe er det et stærkt ønske at kunne købe mel uden tilsætning.

Selv om sundhedsstyrelsens argumentation i svaret af maj 1980 skulle have fortsat gyldighed for befolkningen som helhed, er den næppe gyldig for den her omtalte gruppe, og det synes derfor rimeligt, at der gives en dispensation til fremstilling og salg af »naturligt mel«.

Besvarelse (23/3 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Mel tilsættes næringsstoffer, fordi man ud fra ernæringsmæssige overvejelser har ment, at det var nødvendigt at sikre befolkningen en ekstra tilførsel af bl.a. jern, kalk og B-vitaminer.

Det er vigtigt, at eventuelle dispensationer fra disse regler sker på en måde, så sigtet med reglerne ikke går tabt – at undtagelsen ikke bliver til hovedreglen.

Statens levnedsmiddelinstitut er i færd med at forhandle et udkast til en ny bekendtgørelse om næringsstoftilsætning, som ud over hvedemel omfatter rugmel og havregryn.

I udkastet er der en dispensationsbestemmelse, som åbner visse muligheder for at fravige reglerne. Jeg har endnu ikke taget stilling til, hvor langt vi skal gå med dispensationer. Men det bør i første omgang nok holdes inden for et begrænset varesortiment.

I lyset af dette er jeg villig til positivt at overveje den konkrete sag, fru Dorte Bennedsen hentyder til.

Spm. nr. S 832

Til *socialministeren* (18/3 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Hvordan vil ministeren forholde sig til de tanker, som socialborgmester Pelle Jarmer på det seneste har givet udtryk for, bl.a. at de københavnske daginstitutioner primært skal stilles til rådighed for børn, hvis forældre er fuldtidsbeskæftigede, og at der foreslås alternative pasningsordninger for børn, hvis for-

ældre er arbejdsløse eller deltidsbeskæftigede?«

Begrundelse

Der henvises til Information d. 17. marts 1983, hvor Pelle Jarmeres tanker er offentliggjort.

Det forekommer spørgeren helt grotesk, hvorledes et minimum af den socialpædagogiske kvalitet overhovedet vil kunne overleve, hvis nævnte tanker bliver omsat til handling.

At forestille sig, hvorledes lederne i daginstitutionerne med en arbejdsopdeling af 20 timer til administrativt arbejde og 20 timer til socialpædagogisk arbejde skal kunne få tid til at tilrettevise et antal forældre, der skal deltage i pasning af deres børn, forekommer spørgeren helt urealistisk. En institution må nødvendigvis drives efter visse retningslinjer, og det vil kræve ressourcer fra lederens side at indføre forældrene heri.

Ligeledes må der, hvis tankerne bliver til realiteter, gives de arbejdsløse garanti for, at de er sikret fuldtidspasning, hvis de får anvist arbejde.

Besvarelse (25/3 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

I socialministeriets cirkulærer af 24. november 1982 om henholdsvis kommunalbestyrelsernes beslutningsgrundlag inden for dagforanstaltningsområdet og om begrænsning af ressourceforbruget på de sociale serviceområder er der givet kommunerne vejledende retningslinjer om en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af foranstaltningerne inden for daginstitutionsoverområdet.

Med henblik på at understøtte en øget omstillingsvirksomhed inden for det sociale område indeholder cirkulærerne således bl.a. en opfordring til kommunalbestyrelserne om, at der på dagforanstaltningsområdet i langt højere grad end i dag anvendes alternative pasningsformer. Opfordringen hertil skal ses i sammenhæng med, at der inden for bistandsloven er meget vide rammer for kommunernes handlemuligheder på dette felt.

I cirkulærerne peges der samtidig på en række områder inden for den eksisterende struktur for daginstitutionerne, hvor der gen-